

บทอ่านจากหนังสือกิจการอัครสาวก กจ 5:27ข-32,40ข-41

ในครั้งนั้น มหาสมณะจึงกล่าวหาว่า “เรากำชับท่านทั้งหลายอย่างแข็งขันแล้ว ไม่ให้สอนโดยออกนามนี้ แต่ท่านยังชี้นำคำสอนของตนมาแพร่ไปทั่วกรุงเยรูซาเล็ม และต้องการให้โลหิตของคนคนนีตกอยู่กับเรา” เปโตรและบรรดาอัครสาวกตอบว่า “เราต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์” พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าที่ท่านทั้งหลายประหารโดยตรึงบนไม้กางเขนนั้นกลับคืนพระชนมชีพ พระเจ้าทรงยกพระองค์ท่านขึ้นประทับเบื้องขวาในฐานะเป็นหัวหน้าและผู้กอบกู้ เพื่อให้อิสราเอลกลับใจและรับการให้อภัยบาป เราทั้งหลายเป็นพยานในเรื่องนี้ และพระจิตเจ้าซึ่งพระเจ้าประทานแก่ผู้ที่เชื่อฟังพระองค์ก็ทรงเป็นพยานด้วย”

เขาจึงส่งคนไปเรียกบรรดาอัครสาวกเข้ามา สั่งให้เขื่อนและกำชับมิให้พูดในพระนามของพระเยซูเจ้า แล้วปล่อยตัวไป บรรดาอัครสาวกออกจากสภาชั้นเฮเดริน มีความยินดีที่ได้รับเกียรติที่ถูกสบประมาทเพราะพระนามพระเยซูเจ้า

เพลงสดุดี

สดค 30:1-3,5ก,10,11-12

ก) ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้ายกย่องสรรเสริญพระองค์
เพราะพระองค์ทรงเชิดชูข้าพเจ้า
พระองค์ไม่ทรงปล่อยให้เหล่าศัตรูชื่นชมที่เห็นข้าพเจ้าประสบเคราะห์ร้าย

บทอ่านจากหนังสือวิวรณ์

ว 5:11-14

ข้าพเจ้าเห็นและได้ยินเสียงทูตสวรรค์จำนวนมากนับล้านนับโกฏิขับขานโสมนัสไชย รอบพระบัลลังก์ รอบผู้มีชีวิตทั้งสี่ตนและบรรดาผู้อาวุโส ร้องสรรเสริญเสียงดังว่า ลูกแกะที่ถูกประหารแล้วนั้น ทรงเป็นผู้สมควรได้รับพระอานูภาพ ทรัพย์ศฤงคาร พระปรีชาญาณ พระพลาณาภาพ พระเกียรติยศ พระสิริรุ่งโรจน์และคำถวายพระพร ข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งสร้างทั้งมวล ทั้งที่อยู่ในสวรรค์และบนแผ่นดิน ทั้งใต้พิภพ และในทะเล และทุกสิ่งที่อยู่ในที่เหล่านั้น ร้องสรรเสริญว่า พระองค์ผู้ประทับบนพระบัลลังก์ และลูกแกะ จงได้รับคำถวายพระพร พระเกียรติยศ พระสิริรุ่งโรจน์และพระอำนาจปกครองตลอดนิรันดรเทอญ ผู้มีชีวิตทั้งสี่ตนพูดว่า “อาเมน” และบรรดาผู้อาวุโสก็กราบนมัสการ

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญยอห์น ยน 21:1-19

หลังจากนั้น พระเยซูเจ้าทรงสำแดงพระองค์แก่บรรดาศิษย์อีกครั้งหนึ่งที่ฝั่งทะเลสาบที่เบเรียส เรื่องราวเป็นดังนี้ ศิษย์บางคนอยู่พร้อมกันที่นั่น คือ ซีโมน เปโตร กับโทมัสที่เรียกกันว่า “ฝาแฝด” นาธานาเอล ซึ่งมาจากหมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลี บุตรทั้งสองคนของเศเบดีและศิษย์อีกสองคน ซีโมน เปโตรบอกคนอื่นว่า “ข้าพเจ้าจะไปจับปลา” ศิษย์คนอื่นตอบว่า “พวกเราจะไปกับท่านด้วย” เขาทั้งหลายออกไปลงเรือ แต่คืนนั้นทั้งคืนเขาจับปลาไม่ได้เลย

พอรุ่งสาง พระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่บนฝั่ง แต่บรรดาศิษย์ไม่รู้ว่าเป็นพระเยซูเจ้า พระเยซูเจ้าทรงร้องถามว่า “ลูกเอ๋ย มีอะไรกินบ้างไหม” เขาตอบว่า “ไม่มี” พระองค์จึงตรัสว่า “จงเหวี่ยงแหไปทางกราบเรือด้านขวาสิ แล้วจะได้ปลา” บรรดาศิษย์จึงเหวี่ยงแหออกไป และดึงขึ้นไม่ไหว เพราะได้ปลาเป็นจำนวนมาก ศิษย์ที่พระเยซูเจ้าทรงรักกล่าวกับเปโตรว่า “เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้านี้” เมื่อซีโมน เปโตรได้ยินว่า “เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาก็หีบเสื่อมาสวม เพราะเขาไม่ได้สวมเสื่ออยู่ แล้วกระโดดลงไปในทะเล ศิษย์คนอื่นเข้าฝั่งมากับเรือ ลากแหที่ติดปลาเข้ามาด้วย เพราะอยู่ไม่ห่างจากฝั่งนัก ประมาณหนึ่งร้อยเมตรเท่านั้น

เมื่อบรรดาศิษย์ขึ้นจากเรือมาบนฝั่ง ก็เห็นถ่านติดไฟลุกอยู่ มีปลาและขนมปังวางอยู่บนไฟ พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “จงเอาปลาที่เพิ่งจับได้มาบ้างสิ” ซีโมน เปโตรจึงลงไปเรือ แล้วลากแหขึ้นฝั่ง มีปลาตัวใหญ่ติดอยู่เต็ม นับได้หนึ่งร้อยห้าสิบสามตัว แต่ทั้ง ๆ ที่ติดปลามากเช่นนั้น แหก็ไม่ขาด พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “มากินอาหารกันเถิด” ไม่มีศิษย์คนใดกล้าถามว่า “ท่านเป็นใคร” เพราะรู้ว่าพระองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยซูเจ้าทรงเข้ามาหีบขนมปังแจกให้เขา แล้วทรงแจกปลาให้เช่นเดียวกัน นี่เป็นครั้งที่สามแล้วที่พระเยซูเจ้าทรงแสดงพระองค์แก่บรรดาศิษย์หลังจากที่ทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย

เมื่อบรรดาศิษย์กินเสร็จแล้ว พระเยซูเจ้าตรัสกับซีโมนเปโตรว่า “ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านรักเรามากกว่าคนเหล่านี้รักเราไหม” เปโตรทูลตอบว่า “ใช่แล้ว พระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบข้าพเจ้ารักพระองค์” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “จงเลี้ยงลูกแกะของเราเถิด” พระองค์ตรัสถามเขาอีกเป็นครั้งที่สองว่า “ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านรักเราไหม” เขาทูลตอบว่า “ใช่แล้ว พระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบข้าพเจ้ารักพระองค์” พระองค์ตรัสกับเขาว่า “จงดูแลลูกแกะของเราเถิด พระองค์ตรัสถามเป็นครั้งที่สามว่า “ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านรักเราไหม” เปโตรรู้สึกเป็นทุกข์ที่พระองค์ตรัสถามตนถึงสามครั้ง ว่า “ท่านรักเราไหม” เขาทูลตอบว่า “พระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์ทรงทราบข้าพเจ้ารักพระองค์” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด”

เราบอกความจริงกับท่านว่า “เมื่อท่านยังหนุ่ม ท่านคาดสะเอวด้วยตนเอง และเดินไปไหนตามใจชอบ แต่เมื่อท่านชรา ท่านจะยื่นมือ แล้วคนอื่นจะคาดสะเอวให้ท่าน พาท่านไปในที่ที่ท่านไม่ยอมไป”

พระเยซูเจ้าตรัสเช่นนี้เพื่อแสดงว่าเปโตรจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าโดยตายอย่างไร เมื่อตรัสดังนี้แล้ว ทรงเสริมว่า “จงตามเรามาเถิด”

หลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพ พระองค์ก็ได้มาพบกับบรรดาศิษย์ของพระองค์และพบว่า พวกเขาได้กลับมาดำเนินชีวิตและยึดอาชีพอย่างเดิมที่เคยทำมาก่อน นั่นคือการจับปลา ดูเหมือนว่าพวกเขาจะประสบความสำเร็จกับการจับปลาซึ่งเป็นสิ่งที่เขานัดที่สุด แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่ พระเยซูเจ้าทรงตรัสถามด้วยความเอ็นดูว่า “ลูกเอ๋ยมีปลาบ้างไหม” เขาตอบว่าไม่มี พระองค์สั่งว่า “จงเหวี่ยงแหทางกราบเรือด้านขวาสิแล้วจะได้ปลา” เพราะการที่เขาฟัง เขาจึงได้ปลาเป็นจำนวนมาก ดังนั้นการที่เรา รู้จักฟังเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้ามากกว่าเสียงของเราเองนั้น เราจะได้พบกับความช่วยเหลือและจะได้เห็นอัศจรรย์ต่าง ๆ มากมายในชีวิตของเราเช่นกัน

